

aan de wieg *van Het Nieuwe* Nadenken

Tekst: Harold Joëls | Fotografie: Fairview-Images

Het is 21 april. Ik heb zin om te
genieten van al het mooie in de natuur.
zo lang het kan. genieten van de mierenkolonie,
die een stukje fruit *dansend richting*
een grote kei weet te brengen.
wegdromen in een hangmat in onze nieuwe tuin...
eindelijk! ➡

Ik schrik wakker. De tuuuuuh! Aankomend weekend komt de hovenier. En alles moet er nog uit. Wat moet ik met die veertig vierkante meter aan oude trommelstenen? Naar de afvalverwerking? En hoe ga ik dat deze week nog bolwerken? Ook al is het 21.53 uur. Ik aarzel geen moment, pak mijn camera, schiet een paar beelden en druk mijn laptop aan. Op Marktplaats: 'Gratis: 40m² (10x10) en ongeveer 20 grote (30 cm) Stenen/Rotsen (ideaal voor border/vijverrand).'

DE VOLGENDE DAG...

Ter gelegenheid van de viering van de Dag van de Aarde dompelt Van Gansewinkel regio Zuid-Holland op 22 april haar klanten en relaties onder in het Cradle to Cradle-principe tijdens de bijeenkomst 'Van Duurzaam Ondernemen tot aan Cradle to Cradle' in het Rotterdamse Scheepvaart- en Transport College. Het ultieme doel van deze middag: het bedrijfsleven bewust maken dat afval niet langer als een waardeloos of rest-product gezien hoeft te worden, maar kan fungeren als bouw-, brand- of grondstof. "Volgt u alstublieft de groene draad. Die leidt u precies naar waar u moet zijn," vertelt een dame van de ontvangstbalie terwijl ze wijst naar de appelboom - symbool voor de cyclus: boom, bloesem, appels, zaad en weer boom - onderaan de trap. Eenmaal boven wacht ons een verrukkelijke lunch bereid van afgekeurde appels en klokhuizen.

Al snackend van de appelschillen chips pols ik de verwachtingen bij een aantal genodigden. Die zijn vooral nieuwsgierig. Ze kennen Cradle to Cradle, maar hoe geef je er nu concreet handen en voeten aan?

BRAUNGART

Met die vraag weet de altijd goedlachse, maar scherpe Claudia de Breij - zelf over een paar maanden náást de wieg - wel raad. In een 'De Wereld Draait Door-setting' host zij het interactieve programma, waar Cradle to Cradle-grondlegger Michael Braungart mag aftrappen. De Duitse chemicus attendeert de zaal vooral op een ander manier van denken: "Het is geen ethisch probleem. Kijk maar eens wat er gebeurt als u in de file staat. Dan vergeet u normen en waarden. Het gaat om kwaliteit. Het Cradle to Cradle-concept gaat uit van productietechnieken die niet alleen efficiënt zijn, maar waarbij ook geen afval vrijkomt. Materiaal input en output worden gezien als technische of biologische

voedingstoffen. In die gedachte is consumenten 'een goed ding'. Hoe meer we kopen, hoe meer we deugen."

ZINVOL

Egbert Vennik, regiodirecteur Van Gansewinkel Zuid-Holland, vertelde in de vorige Invité al over de transformatie van afval- en milieucern naar een grond- en brandstoffenleverancier. Bestuursvoorzitter Ruud Sondag van AVR - Van Gansewinkel doet er die middag nog een schep bovenop. "Hoe kun je nu als afvalverwerker minder afval willen?," vraagt de Breij hem. "We zijn de afgelopen 40 jaar als bedrijf alleen maar gegroeid. We worden door maatschappelijke tendensen gestuurd. Het is dus zinvol om dat

te willen, want als je de krant openslaat gaat bijna alles over schaarste. Als we aan de bron scheiden, dan komen economie en ecologie bij elkaar. Hergebruik van materiaal zien we als een zinvol beroep." "Onze kennis van zeer uiteenlopende materiaalsoorten stellen we steeds vaker ter beschikking aan het begin van allerhande productieprocessen, met als uitgangspunt hoe deze producten als voedingstof voor andere producten kunnen dienen in een later stadium. Als bedrijf streven we er continu naar om afval een zo hoog mogelijke bestemming te geven.

BRAUNGART: "IK WIL DE NOBELPRIJS WINNEN. NIET DIE VOOR GROENE CHEMIE, MAAR DIE VOOR GOEDE."

In plaats van recycling en vaak downcycling, zullen afvalproducten steeds vaker grondstof worden voor weer nieuwe producten, die minstens gelijkwaardig zijn." Als voorbeeld noemt Sondag glas, omdat dat oneindig gebruikt kan worden, als men het op de juiste manier inzamelt en bewerkt. De Breij gooit tóch wat olie op het vuur: "Maar dat wordt toch weer bij elkaar gegooid?" Een pijnlijk punt. "De afvalbranche blijkt op dit moment nog 'lousy' in de communicatie. We zijn blijkbaar nog steeds niet goed in staat om echt te laten zien wat we doen! We werken hier hard aan, zodat we dergelijk misvattingen uit de wereld kunnen helpen."

"U bent de overheid!" slingert Sondag nog de zaal in. Hiermee doelend op het bedrijfsleven zélf

dat soortgelijke kansen nú moet grijpen en niet moet wachten tot de overheid eens een keer gaat debatteren en reguleren. "Dat is te laat..."

HUMOR ONTMOET ERNST

Na de column van Carrie, die de 'geile kussentjes' en 'zwarte trekbandjes' in de imposante zaal wel kan waarderen, is het tijd voor aardappelsoep, gemaakt van afgekeurde piepers. Het is allemaal goed te behappen. Naast de culinaire verrassing, columns met een vette knipoo en een goede band met cynische noot,

hangt er vooral na de pauze toch ook een behoorlijke zweem ernst in de lucht.

"Nu is het moment om over 10 á 15 jaar klaar te zijn," vertelt Rikke van Berk in de eerste panel-discussie. Hij heeft C2C-toepassingen gezocht in zijn eigen praktijk van scheepsbouw en rederij. "Een simpel voorbeeld: een buitenboordmotor bouwen voor conventionele schepen is duur. Echter, als je kijkt naar het bouwproces en de logistieke puzzel en je bouwt een volledig demontabel schip, kost het inbouwen van een dergelijke motor minder geld en tijd. Het schip kan 2 maanden eerder te water, wat de werf capaciteit oplevert en ook weer kosten scheelt. Uiteindelijk ben je zowel economisch als ecologisch beter af"

Er ontstaat een discussie over het scheiden van etiketten van glas, waar een betoog van een etikettenfabrikant wellicht op z'n plaats zou zijn geweest. Carrie trekt in haar tweede column in alle luchtigheid en openheid de parallel met 'eetbare slippes' en 'composteerbaar ondergoed'. Ze wenst ons - de streepjes, ruitjes en blousjes - nog een fijne middag en een mooie toekomst.

SENSE OF URGENCY

Als panellid in een van de laatste discussies op de dag neemt Rob Regoort de kreet 'sense of urgency' in de mond. Braungart appelleert hier ook aan in zijn slotconclusie. Niets liever wenst hij dat zijn filosofie dé way of living wordt. Cradle to Cradle-ondernemen staat voor: positiviteit, milieu- en personeelvriendelijkheid, kwaliteit en kostenbesparend. "Ik wil de Nobelprijs winnen. Niet die voor groene chemie, maar die voor goede!" Het lijkt slechts een kwestie is van tijd. Regoort, Technologie Directeur bij Akzo Nobel, die eerder op de dag een quiz won en daarmee het boek 'Antarctica', vertelt na afloop van het congres over zijn bevindingen. "Een collega van me is mee geweest op expeditie met Robert Swan. Ik heb de beelden gezien. Dan zie je - terwijl ze dáár staan - een gletsjer afbrokkelen. Dat zegt alles, we moeten nú nadenken en anders gaan doen!" Op dat moment gaat mijn mobiel...

"Goedendag... met mevrouw Taal. Ik zit nu op Marktplaats en zie uw stenen staan. Heeft u die nog? Ik zou ze dolgraag willen hebben..." Ik kijk Rob aan en vertel het verhaal. "Het is iets heel kleins," zeg ik er nog achteraan, "maar een miljard van dit soort kleine dingen, is een wereld van verschil." ●●●

VAN GANSEWINKEL NEDERLAND
Regio Zuid-Holland
Ophemertstraat 9 | 3089 JD Rotterdam
Postbus 59094 | 3008 PB Rotterdam
t 010 - 4288 111 | f 010 - 4288 149
www.vangansewinkel.com